

Grupa zarob- kowa	D l a z a r a b i a j ą c y c h						Płaca ustawowa wynosi dziennie zł.
	d z i e n n i e		albo tygodniowo		albo miesięcznie		
	w z ł o t y c h						
1		do 1.00		do 6.00		do 25.00	0.75
2	ponad 1.00	do 1.50	ponad 6.00	do 9.00	ponad 25.00	do 37.50	1.25
3	" 1.50	" 2.00	" 9.00	" 12.00	" 37.50	" 50.00	1.75
4	" 2.00	" 2.50	" 12.00	" 15.00	" 50.00	" 62.50	2.25
5	" 2.50	" 3.00	" 15.00	" 18.00	" 62.50	" 75.00	2.75
6	" 3.00	" 4.00	" 18.00	" 24.00	" 75.00	" 100.00	3.50
7	" 4.00	" 5.00	" 24.00	" 30.00	" 100.00	" 125.00	4.50
8	" 5.00	" 6.00	" 30.00	" 36.00	" 125.00	" 150.00	5.50
9	" 6.00	" 7.00	" 36.00	" 42.00	" 150.00	" 175.00	6.50
10	" 7.00	" 8.00	" 42.00	" 48.00	" 175.00	" 200.00	7.50
11	" 8.00	" 9.00	" 48.00	" 54.00	" 200.00	" 225.00	8.50
12	" 9.00	" 10.50	" 54.00	" 63.00	" 225.00	" 262.50	9.75
13	" 10.50	" 12.50	" 63.00	" 75.00	" 262.50	" 312.50	11.50
14	" 12.50		" 75.00		" 312.50		12.50

w art. 30 kwoty 2 mk. i 5 mk. przerachowuje się odpowiednio na 20 i 50 gr.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 lipca 1924 r.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Kierownik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej:
G. Simon

592.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu

z dnia 3 lipca 1924 r.

o opłatach probierczych.

Na mocy art. 1, 2 i 4 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o upoważnieniu Ministra Przemysłu i Handlu do wydawania zarządzeń w zakresie nadzoru nad przemysłem złotniczym i handlem wyrobami złotniczymi oraz organizacji urzędów probierczych na obszarach b. zaborów austriackiego i rosyjskiego (Dz. U. R. P. № 70, poz. 470) zarządza się co następuje:

§ 1. Art. 10 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 9 sierpnia 1920 r. w sprawie zmian do ustaw probierczych na terenie b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. № 85, poz. 566) otrzymuje następujące brzmienie:

„Opłaty probiercze na rzecz Skarbu Państwa za cechowanie złotych i srebrnych przedmiotów są następujące:

Poz. Wyszczególnienie złote grosze

Od ciężaru 1 grama:

- Od gotowych wyrobów:
 - złotych — 6
 - srebrnych — 0,3
- Od metali malarskich w książeczkach (waga z papierem):
 - od złota — 0,2
 - od złoto-srebra — 0,1
 - od srebra — 0,05
- Od metali grubolistkowych (waga bez papieru):
 - od złota — 1
 - od złoto-srebra — 0,5
 - od srebra — 0,1
- Od metali nitkowych:
 - od złota — 1
 - od srebra — 0,1
- Od zlewków sztab i t. p. materiałów i półfabrykatów:
 - od złota — 0,2
 - od srebra — 0,02
- Od zegarków kieszonkowych i kopert zegarkowych w stanie gotowym (rozebranych lub nierozebranych):
za 1 sztukę:
 - od złotych do 33¹/₂ mm. średnicy koperty 2 —
 - od złotych o większej średnicy 4 —
 - od srebrnych bez względu na wielkość — 40
- Od kopert zegarkowych w stanie niegotowym — jak w p. 1.

§ 2. Art. 17 rozporządzenia, wymienionego w § 1 niniejszego, otrzymuje następujące brzmienie:

„Za czynności, nie połączone ze stemplowaniem, urzędy pobierają następujące opłaty:

- za 1 próbę złota 40 groszy
- „ 1 „ srebrną drogą ognio-
wą 20 „
- „ 1 „ srebrną drogą moką 40 „

- 4) za 1 próbę stopu złota i srebra drogą ogniową . 60 groszy
- 5) za topienie złota i srebra do 100 gr. 20 "
- 6) za każde następne 100 gr. . 10 "

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 7 stycznia 1924 r. o opłatach probierczych (Dz. U. R. P. № 3, poz. 23).

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

593.

Rozporządzenie wykonawcze Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 28 czerwca 1924 r.

do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 czerwca 1924 r. w przedmiocie zmiany względnie uzupełnienia niektórych postanowień niemieckich rozporządzeń, dotyczących demobilizacji gospodarczej w górnośląskiej części Województwa Śląskiego.

Na mocy § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 czerwca 1924 roku w przedmiocie zmiany względnie uzupełnienia niektórych postanowień niemieckich rozporządzeń, dotyczących demobilizacji gospodarczej w górnośląskiej części Województwa Śląskiego (Dz. U. R. P. № 58, poz. 587) zarządza się co następuje:

§ 1. Zastrzegając sobie zwierzchnie kierownictwo oraz mianowanie dla spraw poszczególnych delegatów specjalnych, przekazuję Komisarzowi Demobilizacyjnemu z siedzibą w Katowicach:

1) uprawnienia, przysługujące Komisarzom demobilizacyjnym na mocy obowiązujących przepisów prawnych, z wyjątkiem uprawnień, zawartych w ustępie 1-ym § 1-go rozporządzenia o demobilizacji gospodarczej z dn. 7 listopada 1918 r. (Dz. U. R. str. 1292) i w art. II-im rozporządzenia z dnia 17 grudnia 1918 r. (Dz. U. R. str. 1436), uzupełniającego rozporządzenie

o czasie pracy robotników przemysłowych z dnia 23 listopada 1918 r. (Dz. U. R. str. 1334);

2) pełnienie czynności, przewidzianych w §§ 1, 2 i 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 czerwca 1924 r. w przedmiocie zmiany niemieckich rozporządzeń, dotyczących demobilizacji gospodarczej w górnośląskiej części Województwa Śląskiego (Dz. U. R. P. № 58, poz. 587), prócz prawa ustalania kategorii pracowników, podlegających przepisom ustępu 5 § 2.

§ 2. Pozwolenia na wydalenia w okresach, przewidzianych w § 1 ustęp 2, wychodzące poza ramy § 1 ustęp 1 lit. 2 niemieckiego rozporządzenia z dnia 8 listopada 1920 r. o środkach przeciwko zwijaniu i unieruchomianiu przedsiębiorstw (Dz. U. R. str. 1901) w brzmieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 58, poz. 587), dopuszczalne w myśl ustępu 2 § 2 tego rozporządzenia jedynie za zgodą Ministra Pracy i Opieki Społecznej względnie osoby, przez niego upoważnionej, mogą być udzielane tylko w drodze wyjątku.

§ 3. Wydalenia w granicach, ustalonych w § 12 rozporządzenia Ministra Pracy o przyjmowaniu i wydaleniu robotników i pracowników podczas okresu demobilizacji gospodarczej z dnia 12 lutego 1920 r. (Dz. U. R. str. 218) w brzmieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 58, poz. 587), z uwzględnieniem § 13 powyższego rozporządzenia z dnia 12 lutego 1920 r., są prawomocne z chwilą wygaśnięcia terminów ustawowych lub umownych wypowiedzenia. Prawo odwołania się do Komisarza demobilizacyjnego przysługuje tylko organizacjom pracowniczym. Odwołanie nie odracza wypowiedzenia.

W razie odwołania się do Komisarza demobilizacyjnego, na podstawie ustępu 1 § 22 rozporządzenia z dnia 12 lutego 1920 r. w nowym terminie w sprawie, w której żądanie przedłużenia umowy o pracę opiera się również na § 84 albo 94 ustęp 3 ustawy o Radach załogowych, Komisarz demobilizacyjny rozpatruje sprawę łącznie na podstawie rozporządzenia z dnia 12 lutego 1920 r., oraz ustawy o Radach załogowych i decyduje ostatecznie.

§ 4. Rozporządzenie powyższe wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Pracy
i Opieki Społecznej: *G. Simon*